

drives fra en ejendom i en anden kommune, for hvis vedkommende der foreligger andelsberettigelse som anført i 2. og 3. pkt., kan ikke pålignes tillægsgrundskyld. Endvidere kan en ejendom, hvis ejer forpagter er et dødsbo eller er skattepligtig i medfør af afsnit II i loven om kommunal indkomstskat eller er omfattet af lov om indkomstbeskatning af aktieselskaber m. v., ikke pålignes tillægsgrundskyld.“

30. § 24, stk. 4, affattes således:

„Stk. 4. Beslutning om opkrævning af tillægsgrundskyld skal, for at have virkning for det kommende skatteår, være truffet senest samtidig med den endelige vedtagelse af kommunens budget for det pågældende år. Inden skatteårets begyndelse fastsættes

størrelsen af tillægsgrundskyldpromillen, der kan udgøre indtil halvdelen af kommunens almindelige grundskyldpromille, dog højst 10.“

31. I § 27, stk. 1, indsættes efter „dækningsafgift“ ordene: „og tillægsgrundskyld“.

32. I § 30 indføjes efter ordet „ejendoms- skyld“ ordene: „samt dækningsafgift og tillægsgrundskyld“.

33. § 31 ophæves.

34. I § 32 ændres ordene: „Skjern købstad- kommune“ overalt til: „Skjern kommune“.

§ 2.

Loven har virkning fra og med skatteåret 1970-71.

Bemærkninger til lovforslaget.

Ved lov nr. 223 af 31. maj 1968 om kommunernes styrelse, der træder i kraft den 1. april 1970, ophæves den hidtidige sondring mellem købstæder og sognekommuner. Landet vil herefter alene være opdelt i amtskommuner og primærkommuner.

Da den nuværende lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme, jfr. lovbekendtgørelse nr. 13 af 19. januar 1967 som ændret ved lov nr. 85 af 18. marts 1967, i et vist omfang rummer forskellige regler for købstadkommuner og sognekommuner, foreslås det ved nærværende lovforslag at ændre den kommunale ejendomsskattelev, således at beskatningsreglerne efter gennemførelsen af den ovennævnte del af kommunalreformen i fornødent omfang kan blive fælles for samtlige primærkommuner. Dette gælder især reglerne om udskrivning af grundskyld til primærkommunen.

Af hensyn til administrationen af kildeskatteordningen er fristen for vedtagelsen af det årlige kommunale budget, hvorved bl. a. næste års kommunale skatteudskrivning fastlægges, ved fornævnte styrelseslov fremrykket til den 1. oktober. Som følge heraf foreslås ved nærværende lovforslag fristen for fastsættelsen af den kommunale grundskyldudskrivning tilsvarende fremrykket.

Endvidere foreslås nogle bestemmelser ændret af overvejende redaktionelle grunde.

Med hensyn til de nærmere enkeltheder i forslaget henvises i øvrigt til bemærkningerne nedenfor.

Bemærkninger ad § 1.

Til nr. 1.

Efter den nugældende ejendomsskattelevs § 2 kan grundskyldpromillen ikke fastsættes lavere end 16 i købstæderne og flækkerne samt i København og på Frederiksberg, medens kommunalbestyrelserne i de øvrige kommuner frit kan fastsætte grundskyldpromillens størrelse efter lovens § 3. Baggrunden for særreglen for bykommunerne er bl. a., at ejendommene i disse kommuner ikke pålignes grundskyld til amtskommunerne, hvorved bemærkes, at den amtskommunale grundskyld i de fleste amtskommuner for tiden udskrives med den maksimale promille på 20. Efter gennemførelsen af kommunalreformen vil de hidtidige købstæder og flækker blive inddraget under amtskommunerne, og i lighed med ejendommene i andre primærkommuner skal ejendommene i de hidtidige købstæder m. v. svare amtskommunal grundskyld ved siden af grundskyld til primærkommunen. Der ses herefter ikke længere behov for opretholdelse af en minimumspromille for bykommunernes grundskyld, hvorfor den foreslås ophævet. Da grundskyldpromillen i København og på Frederiksberg i en årrække har ligget betragteligt over det tilladte minimum, er det fundet ubetænkeligt at foreslå minimumsreglen ophævet også her, uanset at disse to kommuner ikke vil blive omfattet af en amtskommune. Herefter vil reglerne for fast-